365

ZÁKON

ze dne 11. října 2017,

kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna antidiskriminačního zákona

Čl. I

Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění zákona č. 89/2012 Sb. a zákona č. 332/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „Evropských společenství[1]) a v návaznosti“ nahrazují slovy „Evropské unie[1]) a v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie[3]) a“.

Poznámky pod čarou č. 1 a 3 znějí:

„[1]) Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.
Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.
Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení.
Směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků.
Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem.

[3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie.“.

2. V § 1 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , včetně pomoci poskytované Úřadem práce České republiky“.

3. V § 1 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „ , včetně začleňování do profesního života“.

4. V § 1 odst. 1 se na konci písmene i) doplňují slova „ , včetně odborné přípravy“.

5. V § 1 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Tím není dotčena úprava stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti volného pohybu pracovníků[3]).“.

6. V § 1 odst. 3 se za slova „tento zákon“ vkládají slova „nebo přímo použitelný předpis Evropské unie v oblasti volného pohybu pracovníků[3])“.

7. V § 2 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo přímo použitelný předpis Evropské unie v oblasti volného pohybu pracovníků[3]).“.

8. V § 2 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , a dále v právních vztazích, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků[3]), i z důvodu státní příslušnosti“.

ČÁST DRUHÁ

Změna občanského soudního řádu

Čl. II

V § 26 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní

řád, se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Ustanovení tohoto odstavce o zastoupení cizince právnickou osobou se použije i v případech, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků[105]).“.

Poznámka pod čarou č. 105 zní:

„[105]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna soudního řádu správního

Čl. III

V § 35 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Ustanovení tohoto odstavce o zastoupení cizince právnickou osobou se použije i v případech, ve kterých se uplatní přímo použitelný předpis Evropské unie z oblasti volného pohybu pracovníků[26]).“.

Poznámka pod čarou č. 26 zní:

„[26]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o Veřejném ochránci práv

Čl. IV

Zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 198/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který včetně poznámek pod čarou č. 9 a 10 zní:

„(8) Ochránce vykonává působnost ve věcech práva na volný pohyb občanů Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru a jejich rodinných příslušníků[9]) (dále jen „občané Evropské unie“) v rozsahu podle § 21d[10]).

„[9]) § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) Čl. 4 a čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/54/EU ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních usnadňujících výkon práv udělených pracovníkům v souvislosti s jejich volným pohybem.“.

Dosavadní odstavce 8 až 10 se označují jako odstavce 9 až 11.

2. Za § 21c se vkládá nový § 21d, který včetně poznámky pod čarou č. 11 zní:

„§ 21d

(1) Za účelem naplňování práva volného pohybu občanů Evropské unie v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti volného pohybu pracovníků[11]) ochránce

a) poskytuje metodickou pomoc občanům Evropské unie při podávání návrhů na zahájení řízení z důvodů diskriminace,

b) provádí průzkumy a analýzy výkonu práva volného pohybu občanů Evropské unie,

c) zveřejňuje zprávy a vydává doporučení k otázkám souvisejícím s naplňováním práv občanů Evropské unie,

d) zveřejňuje aktuální informace o právech občanů Evropské unie v češtině a alespoň jednom dalším úředním jazyce Evropské unie,

e) zajišťuje výměnu dostupných informací s příslušnými národními, zahraničními a mezinárodními subjekty.

(2) Úkoly podle odstavce 1 vykonává ochránce i ve věcech práva na volný pohyb těch občanů Evropské unie, na které se nevztahuje přímo použitelný předpis Evropské unie v oblasti volného pohybu pracovníků[11]).

(3) Při plnění úkolů podle odstavce 1 se použijí přiměřeně § 15 a 16.

(4) V případě nesplnění povinnosti součinnosti může ochránce postupovat obdobně podle § 20 odst. 2 písm. b).

„[11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.